

NOTY O AUTORACH

Kard. **Fiorenzo Angelini**, profesor, duszpasterz, teolog, filozof. Urodzony w 1916 r. w Rzymie. W 1956 r. konsekrowany na biskupa, w 1985 mianowany arcybiskupem, w 1991-kardynałem.

Wykładowca na uniwersytecie San Tommaso w Manili i El Salvador w Buenos Aires.

Przewodniczący Papieskiej Rady do Spraw Duszpasterstwa Pracowników Służby Zdrowia. Krajowy Asystent Kościelny Włoskiego Stowarzyszenia Lekarzy Katolickich. Członek honorowy Konferencji Diecezjalnych Koordynatorów Służby Zdrowia w USA. Członek honorowy Fundacji na Rzecz Genetyki Ludzkiej (Buenos Aires). Członek Akademii Nauk w Nowym Jorku.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, Medical College of Walhalla w Nowym Jorku, Uniwersytetu w L'Aquila, Papieskiego Uniwersytetu Madre e Maestria w Santo Domingo, Uniwersytetu Katolickiego w Santiago de Chile i Uniwersytetu w Urbino. Wyróżniony wysokimi odznaczeniami i prestiżowymi nagrodami za działalność badawczą i społeczną.

Główne obszary badań: deontologia medyczna, choroby społeczne i ich zwalczanie.

Promotor wielu inicjatyw społeczno-sanitarnych w krajach rozwijających się.

Założyciel i redaktor naczelny czasopisma „*Dolentium Hominum: Chiesa e Salute nel Mondo*” (wydawany w kilku językach organ oficjalny Papieskiej Rady do Spraw Duszpasterstwa Pracowników Służby Zdrowia). Autor licznych artykułów z zakresu bioetyki, opieki społeczno-sanitarnej i duszpasterskiej.

Wacław Stanisław Chomik OFM, doktor, teolog moralista. Urodzony w 1953 r. w Trzcińcu (diec. przemyska). Studia na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim, w Academia Alfonsiana oraz w Wyższym Instytucie Teologii Moralnej w Rzymie.

Od 1989 r. wykładowca teologii moralnej w franciszkańskim Wyższym Seminarium Duchownym w Kłodzku, a od 1993 r. również w seminarium diecezjalnym w Legnicy.

Sekretarz formacji i studiów Zachodniosłowiańskiej Konferencji Zakonu Braci Mniejszych (od 1991 r.).

Główne obszary badań: problem ludzkiego cierpienia, bioetyka i ekologia, zwłaszcza w myśli Jana Pawła II.

Najważniejsza publikacja książkowa: *Valore morale della sofferenza umana nell'insegnamento di Giovanni Paolo II (1978-1988)* (1989).

Włodzimierz Fijałkowski, profesor medycyny, ginekolog-położnik. Urodzony w 1917 r. w Bobrownikach nad Wisłą. Studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie (ostatnie lata w tajnym nauczaniu). W czasie wojny więziony w Oświęcimiu.

Od 1946 do 1948 r. nauczyciel akademicki Akademii Medycznej w Gdańsku. Następnie, do 1955, ordynator szpitala w Bystrzycy Kłodzkiej. W latach 1955-1974 i od 1980 pracownik nauko-

wy Instytutu Ginekologii i Położnictwa Akademii Medycznej w Łodzi. Twórca Szkoły Rodzenia w Przychodni Zdrowia Rodziny.

Członek Polskiego Towarzystwa Ginekologicznego (w latach 1974-1985 przewodniczący sekcji psychosomatycznej), International Federation for Family Life Promotion, Internationale Studiengemeinschaft für Pränatale Psychologie (od 1978 do 1986 r. członek Zarządu) oraz Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL. Wieloletni przewodniczący Oddziału Łódzkiego Towarzystwa Odpowiedzialnego Rodzicielstwa.

Wyróżniony licznymi nagrodami, m.in. nagrodą ODiSS w roku 1979.

Główne obszary badań: ekologiczne podstawy prokreacji, psychagogiczne i kinezystymulacyjne przygotowanie do porodu, psychologia prenatalna.

Autor wielokrotnie wznawianych publikacji książkowych: *Szkoła rodzenia* (1967); *Biologiczny rytm płodności a regulacja urodzeń* (1971); *Rodzi się człowiek* (1973); *Miłość w spotkaniu płci* (1977); *Poród naturalny po przygotowaniu w szkole rodzenia* (red., współautor, 1981); *Dar rodzenia* (1983); *Ku afirmacji życia* (1989); *U progu rodzicielstwa* (1992). Autor licznych artykułów specjalistycznych i popularyzatorskich.

Ks. Wacław G u b a ł a, doktor, teolog, etyk. Urodzony w 1948 r. w Osieczanach k. Myślenic. Studia początkowo na Politechnice Krakowskiej, a następnie w Wyższym Seminarium Duchownym i na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (z zakresu teologii i etyki).

Od 1972 do 1974 r. wikariusz w Nowej Hucie – Wzgórzach Krzesławickich, a następnie do 1976 r. w Krakowie – Piaskach Wielkich. W latach 1976-1977 duszpasterz akademicki przy kościele pw. św. Anny w Krakowie. Od 1981 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Członek Polskiego Towarzystwa Teologicznego, wiceprzewodniczący Sekcji Teologów Moralistów Polskich (od 1992 r.). Duszpasterz diecezjalny lekarzy. Członek Komisji Etyki Okręgowej Izby Lekarskiej w Krakowie. Przewodniczący Rady Nadzorczej Szpitala im. Jana Pawła II w Krakowie (od 1993 r.). Asystent kościelny Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Krakowskiej.

Wyróżniony Medalem im. Józefa Dietla za zasługi w dziedzinie etyki, deontologii i dydaktyki medycznej.

Główne obszary badań: etyka lekarska i etyka życia małżeńskiego.

Autor licznych artykułów z powyższych dziedzin oraz publikacji książkowych: *Aids. Alkoholizm. Problemy moralne* (w druku); *Sztuczna prokreacja. Ocena moralna* (w druku); *Aktualne zagadnienia życia ludzkiego* (w druku).

Ks. Stefan K o r n a s, doktor, teolog, duszpasterz. Urodzony w 1933 r. w Mierzwiączce k. Dębłina. Studia w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Wykładowca teologii moralnej i medycyny pastoralnej w Wyższym Seminarium Duchownym w Siedlcach od 1976 r., a od 1990 r. również bioetyki w ATK w Warszawie. Od 1993 r. adiunkt na tejże uczelni.

Członek Komisji Etycznej w Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach. Duszpasterz pracowników lecznictwa. Konsultant etyczny Zakładu Seksuologii i Patologii Węzi Międzyludzkich Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego w Warszawie (z zakresu transseksualizmu).

Główne obszary badań: bioetyka, medycyna pastoralna.

Autor książki: *Współczesne eksperymenty medyczne w ocenie etyki katolickiej* (1986) oraz artykułów publikowanych w czasopismach katolickich.

Antonio P a r d o, doktor medycyny, bioetyk. Urodzony w 1955 r. w Grenadzie (Hiszpania). Studia medyczne w Pamplonie, filozoficzne w Rzymie (w Ateneo Romano della Santa Croce).

Pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Bioetyki Uniwersytetu Navarra w Pamplonie, praktykujący w Hospital Capitán Cortés w Jaén (Hiszpania).

Główne obszary badań: etyka farmaceutyczna, filozoficzne i teologiczne podstawy ewolucji biologicznej, aktualne problemy filozofii nauki.

Autor artykułów dotyczących etycznych problemów transplantologii, genetyki, embriologii, zagadnień ochrony życia i innych dziedzin bioetyki.

Andrzej Póltawski, profesor, filozof. Urodzony w 1923 r. w Warszawie. Po studiach technicznych w Warszawie (Państwowa Wyższa Szkoła Budowy Maszyn, Politechnika), studia filozoficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W latach 1957-1970 pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Jagiellońskiego, a w latach 1970-1993 – Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (kierownik Studium Teorii Poznania). Od 1983 r. wykładowca w Studium OO. Dominikanów Prowincji Polskiej w Krakowie.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (od 1992 skarbnik Zarządu Głównego), Deutsche Gesellschaft für Phänomenologische Forschung, Sekcji Filozoficznej Oddziału Krakowskiego PAN. Przez dwie kadencje członek Komitetu Nauk Filozoficznych PAN. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: teoria poznania, antropologia filozoficzna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Rzeczy i dane zmysłowe. Świat i spostrzeżenie u G. E. Moore'a* (1966); *Świat, spostrzeżenie, świadomość. Fenomenologiczna koncepcja świadomości a realizm* (1972). Autor licznych artykułów publikowanych w czasopiśmie filozoficznych i wydawnictwach zbiorowych.

Franciszek M. Rosiński OFM, profesor, filozof, antropolog. Urodzony w 1932 r. w Raciborzu. Studia z zakresu filozofii przyrody na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, z zakresu antropologii – na Uniwersytecie Wrocławskim.

Od 1957 r. zatrudniony w Wyższym Seminarium Duchownym OFM w Kłodzku. W latach 1979-1991 pracownik naukowo-dydaktyczny ATK, a od 1988 r. – Uniwersytetu Wrocławskiego. Okresowo wykładowca na KUL i w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Werbistów w Nysie.

Członek Polskiego Towarzystwa Antropologicznego, Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, Polskiego Towarzystwa Zoologicznego, Polskiego Towarzystwa Biometrycznego, Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Mikołaja Kopernika, Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, Societas Internationalis Scotistica.

Wyróżniony nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Główne obszary badań: antropologia fizyczna i kulturowa, prehistoria religii, bioetyka, defektologia, filozofia człowieka, filozofia przyrody, etnografia.

Autor licznych artykułów z powyższych dziedzin publikowanych w czasopiśmie specjalistycznych.

Josef Seifert, profesor, filozof. Urodzony w 1945 r. w Salzburgu (Austria). Studia filozoficzne w Salzburgu i Monachium.

W latach 1969-1973 pracownik naukowo-dydaktyczny na Uniwersytecie w Dallas (USA). Obecnie rektor i profesor Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Redaktor naczelny czasopiisma filozoficznego „Aletheia” i serii „Studies in Phenomenological and Classical Realism”.

Główne obszary badań: teoria poznania, metafizyka, antropologia filozoficzna, etyka.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Erkenntnis objektiver Wahrheit. Die Transzendenz des Menschen in der Erkenntnis* (1972); *Das Leib und Seele. Ein Beitrag zur philosophischen Anthropologie* (1973); *Was ist und was motiviert eine sittliche Handlung?* (1976); *Das Leib-Seele-Problem in der gegenwärtigen philosophischen Diskussion* (1979); *Back to „Things in Themselves”*.

A Phenomenological Foundation for Classical Realism (1987); *Essere e persona. Verso una fondazione fenomenologica di una metafisica classica e personalistica* (1989); *Schachphilosophie* (1989).

Radziszław S i k o r s k i, profesor nauk medycznych, położnik, ginekolog, seksuolog. Urodzony w 1933 r. w Lublinie. Studia w Akademii Medycznej w Lublinie.

Od 1957 r. lekarz w Klinice Położnictwa i Ginekologii w Lublinie. Od 1973 r. kierownik Kliniki Ginekologii Akademii Medycznej w Lublinie (w latach 1976-1977 również Kliniki Patologii Ciąży). W latach 1981-1987 członek Kolegium Rektorskiego AM w Lublinie.

W latach 1972-1993 członek Komisji Patofizjologii Płodu i Rozrodu PAN, obecnie – Komisji Ekologii Komitetu Rozwoju Człowieka PAN (od 1990 r. – przewodniczący), Polskiej Akademii Medycyny (od 1990 – wiceprezes). W latach 1991-1993 członek Komitetu Wykonawczego Association of Medical Deans in Europe, obecnie – Komitetu Wykonawczego Association of Medical Schools in Europe.

Wyróżniony nagrodami resortowymi, odznaką „Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia”, medalami: Komisji Edukacji Narodowej i „Gloria Medicinae”, dyplomami i in.

Główne obszary badań: ekologia prokreacji człowieka, farmakologia ginekologiczna, ginekologia społeczna, seksuologia, nauczanie medycyny, bioetyka.

Autor wielu artykułów z powyższych dziedzin, publikowanych w czasopiśmie naukowych i wydawnictwach zbiorowych, również za granicą, autor rozdziałów w podręcznikach medycznych, współredaktor podręcznika *Operacje pochwowe w leczeniu wypadania macicy i nietrzymania moczu* (1969) oraz autor monografii popularnonaukowej *Zaburzenia seksualne w małżeństwie* (1975).

Tadeusz S t y c z e ń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Członek-współzałożyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Societas Ethica, Towarzystwa Naukowego KUL. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Redaktor „Roczników Filozoficznych” (z. 2), współpracownik czasopisma „Anthropotes”, „Il Nuovo Areopago” i „La Nuova Europa”.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Navarra w Pamplonie (Hiszpania).

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki. Część I: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1987); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993).

Wojciech S z t o m b k a, doktor, etyk. Urodzony w 1959 r. w Łodzi. Studia na Politechnice Łódzkiej (elektronika) i na Uniwersytecie Łódzkim (filozofia). Od 1986 r. pracownik naukowo-dydaktyczny tejże uczelni.

Członek Societas Ethica.

Główne obszary badań: metaetyka, etyka badań naukowych oraz etyka ekologiczna.

Autor artykułów z powyższych dziedzin oraz tłumaczeń tekstów moralistów niemieckich m.in. w tomie *Prawda moralna – dobro moralne* (1993).

Roman Szulc, profesor nauk medycznych, anesteziolog. Urodzony w 1935 r. w Poznaniu. Studia w poznańskiej Akademii Medycznej.

W latach 1958-1967 pracownik Kliniki Otolaryngologii, a od 1968 Zakładu i Instytutu Anestezjologii i Intensywnej Terapii Akademii Medycznej w Poznaniu (od 1979 r. kierownik Kliniki Anestezjologii i Intensywnej Terapii). Od 1991 r. również wykładowca deontologii lekarskiej na tejże uczelni.

Członek Polskiego Towarzystwa Anestezjologii i Intensywnej Terapii (wiceprezes Zarządu Głównego w latach 1983-1986), Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Członek Komitetu Terapii Doświadczalnej Wydziału Nauk Medycznych Polskiej Akademii Nauk, członek zwyczajny Europejskiej Akademii Anestezjologii.

Główne obszary badań: intensywna terapia okołoperacyjna, okołoperacyjna chorobowość i śmiertelność sercowa oraz deontologia lekarska.

Autor licznych artykułów i rozdziałów w podręcznikach medycznych.

Ks. Tadeusz Ślipko, profesor, filozof, etyk, teolog. Urodzony w 1918 r. w miejscowości Stratyn (pow. Rohatyn). Studia na Wydziale Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie, Wydziale Teologicznym Towarzystwa Jezusowego „Bobolanum” w Lublinie (w czasie wojny: Nowy Sącz-Stara Wieś) oraz studia socjologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

W latach 1948-1966 lektor, potem profesor na Wydziale Filozoficznym TJ, a w latach 1963-1988 na Wydziale Teologicznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Od 1965 do 1988 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Obecnie emerytowany.

Członek Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie i Towarzystwa Naukowego KUL w Lublinie.

Wyróżniony nagrodami ministerialnymi, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i tytułem honorowym „Zasłużony Nauczyciel PRL”.

Główna dziedzina badań: filozofia moralności.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Zagadnienie godziwej obrony sekretu* (1968); *Zarys etyki ogólnej* (1974); *Życie i płeć człowieka. Przedmałżeńska etyka seksualna. Etyczny problem samobójstwa* (1978); *Zarys etyki szczegółowej*, t.1-2 (1984); *Granice życia. Dylematy współczesnej bioetyki* (1988); *Za czy przeciw życiu. Pokłosie dyskusji* (1992).

Hans Thomas, doktor medycyny, neuropatolog. Urodzony w 1937 r. w Akwizgranie. Studia medyczne i filozoficzne w Bonn, Düsseldorfie i Wiedniu.

Od 1967 r. zaangażowany w działalność na rzecz popierania instytucji naukowych i wychowawczych. Założyciel (1973) i dyrektor Lindenthal-Institut w Kolonii.

Redaktor i wydawca licznych publikacji z dziedziny dialogu interdyscyplinarnego w nauce.

Anna Truskolaska, magister, dziennikarka, działaczka społeczna. Urodzona w 1941 r. w Krakowie. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu.

W latach 1975-1990 pracownica Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (początkowo w administracji, następnie w Bibliotece Uniwersyteckiej). Od 1990 r. reporterka w „Tygodniku Współczesnym” i kilku dziennikach lubelskich. Obecnie redaktorka naczelna „Gazety Bychaw-

skiej". Współpracownica „Tygodnika ‘Solidarność’” oraz lubelskiego miesięcznika kulturalnego „Na Przykład”.

W latach 1982-1989 kierowniczką Biura Informacji NSZZ „Solidarność”. Współpracownica wielu czasopism podziemnych. W latach 1985-1989 redaktorka „Gazety poza Cenzurą”.

Członkini Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Wyróżniona nagrodą POL-CUL.

Autorka artykułów głównie o tematyce społecznej oraz wielu reportaży dotyczących problemów ekologii, samorządu lokalnego i kultury gminnej.

Jerzy Umiasowski, doktor nauk medycznych, internista i biochemik. Urodzony w 1933 r. w Wilnie. Studia w Akademii Medycznej w Gdańsku i na Uniwersytecie w Cambridge.

W latach 1957-1985 pracownik AM w Gdańsku, głównie w Instytucie i Klinice Chorób Wewnętrznych. Od 1985 r. internista w Szpitalu Miejskim w Gdańsku-Zaspie. W latach 1990-1993 prezes Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku.

W latach 1980-1991 zaangażowany w prace NSZZ „Solidarność”, m. in. wiceprzewodniczący Zjazdu Krajowego, uczestnik obrad „okrągłego stołu”.

Członek zespołu redakcyjnego *Kodeksu etyki lekarskiej*, współautor projektów *Kodeksu* przedkładanych II Zjazdowi Lekarzy w Bielsku Białej i III Zjazdowi w Warszawie.

Członek Naczelnej Rady Lekarskiej i Komisji Etyki NRL, oraz Polskiego Towarzystwa Lekarskiego.

Wyróżniony nagrodą Ministra Zdrowia.

Główne obszary badań: biochemia (enzymologia, koagulologia, biochemia kliniczna), etyka lekarska. Autor artykułów z powyższych dziedzin publikowanych w czasopismach specjalistycznych.

Ks. Stanisław Wielgus, profesor, historyk filozofii. Urodzony w 1939 r. w Wierzchowiskach k. Janowa Lubelskiego. Studia teologiczne i filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, filozoficzne również na Uniwersytecie Monachijskim.

Od roku 1969 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Historii Filozofii w Polsce, Międzywydziałowego Zakładu Historii Kultury w Średniowieczu oraz Międzywydziałowego Zakładu Leksykograficznego. W latach 1988-1989 prorektor, od 1989 r. – rektor KUL.

W latach 1990-1993 wiceprezydent Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich, 1992-1993 przewodniczący Kolegium Rektorów Regionu Lubelskiego.

Członek Société Internationale pour Étude de la Philosophie Médiévale, Associazione degli Storici Europei, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Towarzystwa Naukowego KUL (w latach 1985-1988 sekretarz generalny), Academia Scientiarum et Artium Europea, Societas Humboldtiana Polonorum oraz Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Wyróżniony nagrodą Ministra Edukacji Narodowej za osiągnięcia w kierowaniu uczelnią oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Główne obszary badań: historia filozofii średniowiecznej (zwłaszcza polskiej), a także nauk przyrodniczych, teologii i prawa tego okresu.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Quaestiones Nicolai Peripatetici* (autor opracowania, edycji krytycznej i wstępu, 1973); *Wstęp do krytycznej edycji Benedykta Hessego „Quaestiones super octo libros Physicorum Aristotelis”* (1983); *Benedictus Hesse Quaestiones super octo libros Physicorum Aristotelis* (autor edycji krytycznej i opracowania, 1984); *Badania nad Biblią w starożytności i średniowieczu* (1990); *Obca literatura biblijna w średniowiecznej Polsce* (1990); *Średniowieczna literatura biblijna w języku polskim* (1991); *Średniowieczna łacińskojęzyczna biblistyka polska* (1992). Autor licznych rozpraw, edycji krytycznych i artykułów, redaktor kilku wydawnictw ciągłych.

Bp Józef Zawitkowski, magister, duszpasterz, teolog, muzykolog. Urodzony w 1938 r. w miejscowości Wał k. Rawy Mazowieckiej. Studia w Wyższym Seminarium Duchownym oraz na Akademii Teologii Katolickiej (muzyka kościelna).

Wikariusz parafii kolejno w Krośniewicach, Legionowie i Warszawie (Grochów, Bielany, Katedra), następnie pracownik Kurii Metropolitalnej Warszawskiej. Redaktor radiowych mszy świętych, nauczyciel organistów. Od 1990 r. biskup pomocniczy, najpierw diecezji warszawskiej, później łowickiej.

Autor książek: *Listy i rozważania; Panie do kogo pójdziemy; Kochani moi; Przyjdź do nas Panie Jezu; Chwalcie łąki umajone*, modlitewników: *Panie mój i Tobie Panie zaufałem* oraz śpiewnika kościelnego *Alleluja*. Wyróżniony Nagrodą Prymasowską za hymn *Panie dobry jak chleb*.

Franciszek Zerbe, doktor nauk medycznych, kardiolog. Urodzony w 1935 r. w Poznaniu. Studia na Akademii Medycznej w Poznaniu.

W latach 1963-1970 pracownik Kliniki Chorób Wewnętrznych, a od 1970 r. Kliniki Kardiologii AM w Poznaniu (do 1984 r. – adiunkt).

Członek Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego. Prezes Stowarzyszenia „Katyń” w Poznaniu, członek Rady Społecznej przy Arcybiskupie Poznańskim.

Trzykrotnie wyróżniony nagrodami rektorskimi.

Główny obszar badań: zagadnienia elektrycznej stymulacji serca.

Współautor książki *Choroba niedokrwienność serca* (1987), autor opracowań naukowych publikowanych w czasopismach kardiologicznych.

Józef Zon, doktor, filozof przyrody, biolog. Urodzony w 1948 r. w Limanowej. Studia z zakresu filozofii, filozofii przyrody i biologii teoretycznej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1974 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Do 1991 r. członek zespołu redakcyjnego „Journal of Bioelectricity”.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Biofizycznego, International Society for Bioelectricity, Society for Scientific Exploration. Prezes Zarządu i członek Rady Naukowej Fundacji Bioelektroniki im. Włodzimierza Sedlaka.

Główne obszary badań: bioelektronika i biofizyka, biologia teoretyczna.

Autor artykułów o powyższej tematyce oraz publikacji książkowej: *Plazma elektronowa w błonach biologicznych* (1986).